

Forfatter: Grundtvig, Meta Cathrine Marie Bang

Titel: BREV TIL: Grundtvig, Svend Hersleb FRA: Grundtvig, Meta Cathrine Marie Bang (1848-08-05)

Citation: Grundtvig, Meta Cathrine Marie Bang: "BREV TIL: Grundtvig, Svend Hersleb FRA: Grundtvig, Meta Cathrine Marie Bang (1848-08-05)", i *N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling*, G. E. C. Gads Forlag, s. 31. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991765-000-shoot-L0019917650000021.pdf> (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Fra Meta Boisen til Broderen Svend ¹⁾.
den 5te August 1848.*

Min kjære Svenn!

Endskjøndt jeg desværre endnu intet Brev har modtaget fra dig, som jeg ei kan nægte har gjort mig inderlig ondt da Du dog havde lovet mig at skrive meget snart, kan jeg dog ei andet i dag end skrive dig lidt til for at sende dig et kjærligt Levvel som jeg desværre ei heller dennegang skulle have den Glæde at sige dig i det Øieblik du drog for anden Gang afsted for at kæmpe for dit og for mit Fødeland, jeg har i dag skrevet et langt Brev til Johan til Svar paa to Breve som jeg modtog fra ham den 27de Juli jeg har ikke kunded svare ham før da jeg Dagen efter min Hjemkomst fik Feber og maatte i 5 til 6 Dage holde Sengen jeg er nu igjen oppe men jeg troer ikke ret Freden og jeg griber derfor strax i dag Pennen for at skrive Eder til mens jeg kan, thi jeg føler en saadan Trang, da jeg jo desværre ei kan mundtlig, til skriftlig at tale lidt med Eder om hvad der ligger mig paa Hjertet uden at Du dog derfor maae kalle mig sentimental som du rigtignok ofte har bedrøvet mig ved at sige jeg var, men jeg veed dog du mener mig det ærligt om du end ikke altid betænkte dine Ord saa vel, dog jeg skriver dig ikke til for at bebreide dig noget, gid jeg blot maatte kunde være dig til halv saa megen Glæde i Livet som Du har været mig saa vil jeg være glad, om mit nærværende Forhold til dig eller rettere sagt om min Betragtning af det, kan du see i Johans Brev om den er gal eller rigtig kan Du da selv bedømme og skriv mig da Din Mening derom. Om min Længsel efter dig og min Glæde ved at see dig veed jeg godt du kan ei lide at høre tale i det mindste da du var her nus. 32maaskee du dømmer mildere ved selv at have følt ret hvad Længsel vil sige dog hvad du end dømmer saa veed jeg dog at Du elsker Ærlighed frem for Alt i Verden og vil derfor ogsaa at jeg skal have Lov til at sige min Hjertes Mening og udtrykke hvad jeg i det Øieblik føler om du end ei ret kan forstaa mig, eller føle med mig, ja Svenn jeg føler at dit Hjerte har fundet Gjenklang i mit, Gud give at mit ogsaa engang maatte finde Gjenklang i dit, jeg ved du har aldrig været glad ved at høre Du lignede mig og dog er det sandt ja langt mere sandt end De har vist som sagde det thi De talte om en ydre Lighed men jeg mener en indre Lighed i Tanker og Følelser skjøndt du er Mand og jeg er Kvinde, bliv nu ikke strax bange fordi jeg siger du ligner mig som dog er Kvinde tro mig du er saa mandig som nogen Mand kan ønske sig at være men jeg veed Du vil dog ikke negte Manden Lov til at have Følelser og til undertiden at lade dem komme frem naar noget griber eller bevæger ham dybt. Da du forrige Gang reiste bad du mig nævne det Navn som er dig kjærest her paa Jorden og jeg tænker du ønsker det samme nu (naar jeg skriver dig til) og jeg vil da sige dig at du ei har gjort eller vil nogensinde gjøre hende ulykkelig ved at elske hende eller ved at hun hører tale om din Kjærlighed (som du dog ikke maa tro at jeg plager hende med nei langtfra vi tale næsten aldrig herom) tvertimod vil Tanken om din trofaste Kjærlighed som jeg troer du med Guds Hjelp vil bevare gjøre at hun igjen faar den Tillid til Mennesker som hun nu desværre selv føler saa dybt Savnet af og Troen paa at der gives nogen Kjærlighed paa Jorden, som han der har gjort hende ulykkelig desværre har berøvet hende, jeg veed Du har intet høiere Ønske end at gjøre hende lykkelig derfor skriver jeg dette som er min inderlige oprigtige Mening og jeg troer at du ved at tænke herover vil kunde forstaa mig og føle at jeg har dog i Grunden Ret. Tilgiv mig om jeg i dette Brev enkelte Steder har saaret dig som jeg ved at læse det igjennem seer let kunde være Tilfældet men tro mig det var ei gjort for at saare dig, men jeg er ikke glad i dag og saa skriver man ofte noget man hellere skulde ladet være dog du kjender mig jo og vil derfor heller ei blive vred paa mig. Nu Farvel. Gud være med dig saa farer du vel ja Gud give dig Fred i Sjælen thi den gjemmer dyrebare Ting som sin Fred gjemmer.

Fra Tante Jane som er hos mig i disse Dage skal jeg hilse dig kjærligt send hende en venlig Hilsen naar du skriver det vil fornøie hende meget. Skriv nu snart til din trofaste

Søster Meta.